

Mogens A. Lund er død. Han døde fredeligt natten til den 24. november. Både han, og de som var ham nær, har vidst, at det ville ske, siden han tog beslutningen om ikke at forsøge med kemobehandling og dens livsbegrænsende omkostninger, men i stedet at leve livet med sin cancersygdom til det sidste. Den beslutning er en essens af Mogens' indstilling til livet. Det skal leves med alt, hvad det rummer, og med modet til at møde alle livets tilskikkelser åbent, følsomt og i kontakt.

Mogens A. Lund blev i 1971 speciallæge i børnepsykiatri og var i en årrække overlæge ved det børnepsykiatriske afsnit på Aalborg Psykiatriske Sygehus. Mogens arbejdede engageret ud fra en dyb overbevisning om relationens helende kraft. Han tog sine kampe med systemernes krav om diagnoser og systematiseret behandling og fastholdt, at familien og helheden altid skal inddrages, at der altid er mening i galskaben.

Han fandt – sammen med sin daværende kone Lis Keiser- en række ligesindede og stiftede, sammen med Jesper Juul og Walter Kempfer i 1979 Kempfer Instituttet, hvor han gennem 30 år var en bærende kraft og et eksempel på, hvordan man fører sine overbevisninger ud i levet liv. Vi var studerende og senere kolleger med Mogens, og oplevede den særlige evne han besad, at lade andre vokse omkring ham, og selv skifte rolle, fra lærer og mentor, til kollega og ven.

Mogens skrev en række bøger, først og fremmest fagbøger. Fra Mogens til læseren, med et personligt udtryk og et ønske om at komme i dialog. Altid troen på dialogens betydning. Derudover skrev han artikler, klummer og deltog i radioprogrammer med mere. Han var også i en årrække sagkyndig dommer i børne- ungdoms- og familiesager ved Østre Landsret.

Kunst var en gennemgående passion i hans liv. At læse, at skrive, at lytte til musik, selv at spille, at se på kunst og ikke mindst selv at male, er alt sammen udtryk for hans åbenhed overfor at lade sig inspirere, og samtidig hans trang til selv at eksperimentere med udtryksformer i livet.

Alle som mødte Mogens blev berørt af hans karisma, hans levende følelsesliv og hans engagement i de mennesker, han var i berøring med. Mange kom gennem årene igen og igen tilbage til ham, til samtaler om livet, - især hvor det gør ondt. Han var der, var til at regne med, og altid med perspektiver fra livet, litteraturen, kunsten, musikken eller andre af hans mange inspirationskilder, og han øste – overøste ind i mellem – altid i den bedste mening. Man var aldrig i tvivl om, at hensigten var at bidrage til, at andre kom til sig selv, fandt deres vej og modet til at gå den.

Vi var omkring 50 heldige, som oplevede hans sidste offentlige optræden, på Dansk Familierapeutisk Institut, til foredrag d 20/9. Alle fik en berørende og tankevækkende eftermiddag og en meget levende oplevelse af, hvad der er, og altid har været, Mogens' helt særlige kvalitet: at stå helt nærværende midt i livets store spørgsmål med de følelser og den kompleksitet, de rummer. Han talte om kærlighed og relationer, om samhørighed og adskillelse, og om hvor vigtigt det er at turde være til stede i de tilskikkelser, livet bringer - både privat og professionelt. Han fortalte, at han snart skulle dø og at det ikke var det svære. Det svære var at skulle sige farvel til sine kære.

Mogens levede for kærlighed og kontakt. Han var gift 4 gange. 2 hustruer døde fra ham. Hans familie er vokset og vokset, fra egne børn, svigerbørn, børne- og oldebørn, bonusbørn og deres familier. Et stort hjerte med rum til mange. Vi har dem alle – og især Kamilla, hans hustru, med i tankerne.

Kære Mogens, tak for inspiration, kollegialitet, venskab, vid og humor, mad og vine, stille stunder og højlydt latter, tårer, varme og hjertelighed, og først og fremmest tak for det eksempel du var, og fortsat er for os.

Ruth Hansen, Marianne Reenberg, Peter Mortensen.